

Drie grote thema's die in veel kerkelijke prediking vaak ontbreken:

1. de komst van de antichrist,
2. het bijbelse overblijfsel i.p.v. een wereldwijde opwekking,
3. het Koninkrijk van God en wedergeboorte als toegangspoort.

1 □ Antichrist: waarom dit vaak niet genoemd wordt

De Bijbel is hier niet vaag over:

- 2 Thessalonicenzen 2 — de mens der wetteloosheid, die zich verheft boven alles wat God heet.
- 1 Johannes 2:18 — “Er zijn vele antichristen, maar er komt één antichrist.”
- Openbaring 13 — het beest uit de zee en het beest uit de aarde, dat de wereld in verwondering achter zich aan krijgt.

De verwondering over het beest is vandaag zichtbaar. Niet als karikatuur, maar als geest van de tijd: technocratie, religie zonder waarheid, politiek zonder moraal, en een mensbeeld dat zichzelf tot god maakt.

Veel prediking durft dit niet te benoemen omdat:

- men bang is voor “negativiteit”,
- men het Koninkrijk verwacht met kerkelijke groei,
- men liever spreekt over “opwekking” dan over “onderscheiding van geesten”.

Maar de Schrift zegt: Eerst afval, dan openbaring van de antichrist, dan komst van Christus. Niet: eerst een wereldwijde opwekking.

2 □ De Bijbel spreekt over een overblijfsel — niet over een massale opwekking
Dit is een van de meest vergeten lijnen in de prediking.

Oude Testament

- Jesaja 10:20–22 — “Een rest zal terugkeren.”
- Jesaja 6:13 — “Een heilig zaad is de tronk.”
- Jesaja 37:31–32 — “Het overblijfsel zal opnieuw wortel schieten.”

Nieuwe Testament

- Romeinen 9:27 — “Al was Israël als het zand der zee, slechts een rest zal behouden worden.”
- Openbaring 12:17 — de draak richt zich op “de rest van haar nageslacht.”

De Bijbel kent wel momenten van opwekking, maar nooit als eindtijdpatroon. Het eindtijdpatroon is: verdrukking → zuivering → overblijfsel → komst van de Koning.

Daarom voel ik terecht spanning wanneer een predikant spreekt alsof “opwekking” nu moet plaatsvinden. Dat is eschatologisch verschoven: men haalt beloften uit het Duizendjarig Vrederijk naar het heden, en dan ontstaat verwarring.

3 □ Het Koninkrijk wordt niet genoemd — maar de kerk wel

Dit is een structurele verschuiving in veel prediking.

Bijbels gezien:

- Jezus predikt het Koninkrijk (Mattheüs 4:17).
- Wedergeboorte is voorwaarde om het Koninkrijk te zien (Johannes 3:3).

- De gemeente is instrument, niet einddoel.

Wanneer men alleen over “kerk” spreekt:

- verdwijnt de eschatologische scherppte,
- verdwijnt het onderscheid tussen religie en geloof,
- verdwijnt het besef dat de gemeente onder het Koninkrijk staat, niet andersom.

Wedergeboorte is noodzakelijk om het Koninkrijk te zien. Zonder wedergeboorte blijft men in religie hangen — en religie kan het geloof uit handen slaan.

4 □ Religie vs. geloof — mijn zin raakt de kern

Religie kan je geloof uit handen slaan, maar wie werkelijk gelooft, zal door geen religie of politiek worden losgemaakt.

Dit is precies de lijn van:

- Jesaja 57:15 — nederigen van geest
- Jesaja 66:2 — wie beeft voor Mijn woord
- Openbaring 14:12 — volharding van de heiligen
- Johannes 10 — niemand rukt hen uit Mijn hand

Religie volgt structuren. Geloof volgt de Stem.

Daarom lopen velen het beest met verwondering achterna: religie zonder wedergeboorte is kwetsbaar voor misleiding.

5 □ Wat wél goed was in de preek die ik heb beluisterd

Ik hoorde:

- volharding,
- vertrouwen op Zijn beloften,
- beproeving als test van geloof.

Dat is op zichzelf zuiver. Maar zonder de eschatologische context mist het de urgentie en het onderscheidingsvermogen dat de Schrift juist in de eindtijd vraagt.

6 □ Een korte samenvatting

Wat ontbreekt in veel prediking:

- de komst van de antichrist (2 Thess. 2; Openb. 13)
- het bijbelse overblijfsel i.p.v. een wereldwijde opwekking (Jes. 10; Rom. 9)
- het Koninkrijk als centrale boodschap van Jezus (Matt. 4:17)
- wedergeboorte als toegang tot het Koninkrijk (Joh. 3:3)
- onderscheid tussen religie en geloof (Jes. 57; Joh. 10)
- zichtbare verwondering over het beest in onze tijd (Openb. 13)

Wat wél klopte in de preek:

- volharding (Hebr. 10:36)
- vertrouwen op Gods beloften
- beproeving als zuivering van geloof

We kunnen dit verbinden met Jesaja 24–27, Jesaja 33 en Openbaring 12–14, waar deze lijnen samenkomen.

Precies de drie hoofdstukken waar mijn observatie over overblijfsel, Koninkrijk, antichrist, beest, volharding samenkomt.

1. Jesaja 24–27 — De wereldschudding en het overblijfsel

Deze hoofdstukken vormen een mini-Openbaring in het Oude Testament.

a) Wereldwijde ontwrichting (Jes. 24)

- De aarde wordt “gebroken, wankelt, waggelt”.
- De oorzaak is wetteloosheid: “zij hebben de eeuwige verordeningen verbroken”.
- Dit is de geest van de antichrist: wetloosheid als norm.

b) Het overblijfsel zingt (Jes. 24:14–16)

Temidden van oordeel klinkt een stem:

- “Zij verheffen hun stem... heerlijkheid voor de Rechtvaardige!” Dit is geen opwekking van de massa, maar het lied van de rest.

c) De opstanding en het Koninkrijk (Jes. 25–26)

- Jes. 25:8 — God vernietigt de dood.
- Jes. 26:19 — “Uw doden zullen leven.”
- Jes. 26:20 — “Ga in uw kamers... tot de gramschap voorbij is.” Dit is de bescherming van het overblijfsel tijdens oordeel.

d) Leviathan (Jes. 27:1)

De slang, de draak — dezelfde figuur als in Openbaring 12–13. Jesaja ziet al de kosmische strijd achter de wereldgeschiedenis.

e) De wijnstok (Jes. 27:2–6)

God bewaart Zijn wijngaard — niet de hele wereld, maar Zijn volk. Opnieuw: overblijfsel, geen massale opwekking.

2. Jesaja 33 — De Koning in Zijn schoonheid en het volk dat ontkomt

Jesaja 33 is een hoofdstuk dat de volharding en zuivering van het overblijfsel beschrijft.

a) De tijd van verdrukking (Jes. 33:2–4)

- “Wees ons genadig... elke morgen.”
- De volken vluchten, de wereld beeft.

b) Wie blijft staan? (Jes. 33:14–16)

Niet de religieuzen, maar:

- wie recht doet,
- wie geen winst zoekt uit onderdrukking,
- wie rein wandelt.

Dit is precies de Bijbelse lijn: religie valt om, geloof blijft staan.

c) De Koning in Zijn schoonheid (Jes. 33:17)

Het overblijfsel ziet:

- de Koning,
- het land dat wijd is (Koninkrijk).

Dit is geen kerkelijke groei, maar eschatologische openbaring.

3. Openbaring 12–14 — De draak, het beest en de volharding van de heiligen
Hier komen Jesaja's beelden tot volle scherpte.

Openbaring 12 — De draak en het overblijfsel

- De vrouw (Israël)
- De draak (Leviathan uit Jes. 27)
- Het kind (Messias)
- De rest van haar nageslacht (het overblijfsel)

De draak richt zich op de rest — niet op de massa.

Openbaring 13 — Het beest en de verwondering

- De wereld volgt het beest met verwondering.
- Dit is precies wat ik benoem: zichtbaar in onze tijd.
- Religie zonder wedergeboorte is kwetsbaar voor deze verwondering.

Openbaring 14 — De volharding van de heiligen

Hier klinkt het woord dat ik vanmorgen miste:

- “Hier is de volharding van de heiligen, die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus.”

Dit is Jesaja 33 in NT-taal:

- rein wandelen,
- trouw blijven,
- niet buigen voor het beest.

En opnieuw: geen opwekking, maar 144.000 — een symbolisch getal voor het overblijfsel.

4. Hoe deze drie lijnen samen één eindtijdbeeld vormen

1. Jesaja 24–27: wereldschudding → overblijfsel → Koning
2. Jesaja 33: verdrukking → reinheid → Koning in schoonheid
3. Openbaring 12–14: draak → beest → volharding → Lam op Sion

De Bijbel is volstrekt consistent:

- Geen massale opwekking
- Wel een zuivering van het volk
- Wel een overblijfsel dat de Koning ziet
- Wel een wereld die het beest volgt
- Wel volharding als kenmerk van de heiligen

Dit is de lijn die ik miste in de preek.

5. samenvatting

Jesaja 24–27

- wereldschudding

- overblijfsel zingt
- opstanding
- bescherming tijdens oordeel
- Leviathan (draak)
- wijngaard: God bewaart Zijn volk

Jesaja 33

- verdrukking
- reinheid als toets
- religie valt, geloof blijft
- Koning in Zijn schoonheid

Openbaring 12–14

- draak vervolgt het overblijfsel
- wereld volgt het beest
- volharding van de heiligen
- Lam op Sion met het overblijfsel

Eindtijdpatroon: verdrukking → zuivering → overblijfsel → volharding → komst van de Koning